

**אוסף
להידריה**

יום ראשון, ט"ו תמוז, ה'תשכ"ג. ב"ק אדמו"ר ז"ע מביט עבר החתן והכלה - הרה"ח הרה"ת שמואל ומרת היינדא מלכה שיחיו לו
- בעת הלכט מהחופה, לאחרי שכ"ק אדמו"ר ז"ע סידר קידושין בפעם الأخيرة.

The Rebbe watches the Choson and Kallah - Rabbi Shmuel and Hindy Lew - as they leave their Chupah.
Tammuz 15, 5723 [1963]. It was the last time the Rebbe was *mesader kidushin* (officiated).

פתח דבר

אנו מודים לה' על כל הטוב אשר גמלנו, ובחסדו הגדל זיכנו בנישואין צאצאיו למז"ט, ביום הרביעי, עשרה ימים לחודש אדר ראשון, ה'תהא **שנת סגולות גדולות**. מאה שנה להולדת כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו צוקלה"ה נבג"ם זי"ע.

התודה והברכה נתונות בזה לידינו ומכירינו, אשר הוילו לשמהו אתנו ייחדי ביום שמחת לבבנו, ולברך את החו"כ יחיו, ואottonו כולנו, בברכת מז"ט, וחיים מאושרים בגשמיות ורוחניות.

בשמחה ובטוב לבב נתכבד להגיע לבבudo חי', תשורה מיוחדת זו ה כוללת חלק מרשיימות הייחידיות של אבי הכלה, הרה"ח הרה"ת שמואל שיחי' לו. ברשימות שלפנינו ישנים שלשה סוגים: א. רשימות שתוכנן הוגה ע"י כ"ק אדמו"ר זי"ע בשעתם, ונסמך במקומו שתוכנו הוגה. ב. רשימות שנרשמו מיד לאחרי הייחידות. ג. רשימות שנרשמו לאחרי משך זמן. רובם הם מסוג א' וב'. ולהעיר שרוב הרשימות הם רק חלק מהყידות. ועוד חזון למועד. תודתינו נתונה להרה"ת פנחס שי' לו שלקט וסידר התשורה, והרה"ת יוסף יצחק ושלום דובער שי' לו והה' דוד שי' זאקלאקווסקי על עזרתם. תודתינו הלבבית נתונה להמדפיסים, העוסקים במלאת הקודש של כ"ק אדמו"ר זי"ע, חברת "PrintHouse" בברוקלין נ.י. תהא משכורתם שלימה מאת ה'.

האל הטוב הוא יתברך זיכנו אשר ב מהרה נשוב לראות באור פניו מלך חיים ומלך ביפוי תחיזינה עיניך ולשםך דברי אלוקים חיים מפיו הק' תורה חדשה מאיתי תצא, בגאותה האמיתית והשלימה, ונשיאנו בראשנו.

משפחות ויגלר-לו

www.ubaivitcharchives.com

לפנינו שלוש תמונות של התוועדות נדירה ששימשה "קבלת פנים" להורחים שהגיעו מאנגליה בטיישה מיוחדת בבית חינוך, אוור לכ"א תמוז ה'תשכ"א. ההתוועדות התחילה רק לאחרי שההורחים הגיעו לבית חינוך בשלש וחצי לפנות בוקרו לעיר בתמונה שלפנינו: לא רואים מזונות ויין, שהיו רגילים בשולחנו הק' בעת התוועדות רגילה בימי חול.

(המשך באricsot בספר "My Ecncounter with Rebbe" ע"י סב הכלה החסיד ר' שניאור זלמן יפה ז"ל)

We hereby present three newly discovered pictures of the Rebbe from Tamuz 21, 5721 [1961]. These pictures were taken at a unique farbrengen, which also served as a "welcome" to the 118 passengers of the first chartered flight from the UK. This farbrengen started at 3:30am!

This historical event is detailed in "My Encounter with the Rebbe" Volume One, by the Kallahs grandfather, Reb Schneur Zalmon Jaffe ה"ה.

www.lubavitcharchives.com

www.lubavitcharchives.com

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch

770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213

Hyacinth 3-9250

מכתב ממנדל שניאורטאהן
ליובאוויטש

77 איפטערן פארקווי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ז' אדר ראשון חנוך ג
ברוקלין

הרבנן הרכ"ה אי"א גו"ג
כו' מוויה
וב"ג שתחי'

שלום וברכה!

בעננה על ההודעה מקביעות זמן חתונתם
ליום י"ג אדר ראשון ה纯洁, ל' ש"ז
הנני בזאת לפניו ברכתי ברכת מזל טוב
מזל טוב ושותהין בשעה טובה ומוסלחת, ויבנו
בית בישראל בנין עד' עד על יסודי התורה
והמצויה כפי שם מודרים במאור שבתורה זהה
תורת החסידות.

בברכת מזל טוב
מזל טוב

מכتب ברכה מאת כ"ק אדמו"ר ז"ע - לפני שלושים שנה - לרجل חתונות אחד מאנ"ש שיחיו.

The Rebbe's letter to a wedding dated thirty years ago; 7 Adar I, 5733 (1973).

"לערנען חסידות יעדר טאג לכל הפחות צען אדרר פופצען מינוט"

יוס ג' לוי ויקהיל, הי אדר' תש"ז

מיד שנכנסתי לקודש אמר לי כי'ק אד"ש: זיצט¹

אייר זאלט לערענען חסידות יעדר טאג לכל הפחות צען אדרר פופצען
מינוט.

אויפן יומן הולצת זאלט אייר לערענען א שיעור נספֿ אין נגלה אוון
חסידות ווי אייר ווועט געפינען די צייט at your disposition [כפי
רצונך].

אוון דאס וואס אייר שרײיבט וועגן קאלעדייש, דעם יאר - וואס ענדיקט
זיך אין June - צו איך וויס ניט ווי די סדר איז דארטן אין א שנה
מעוברת - ווועט אייר זיכער בלײַבן אין תורה ודעת. אוון דערנאץ, אויב
אייר פרעגט מיין מײַינונג, דיינק איך, איז איזן יאר זאלט אייר
ארײַנלייגען אלע כוחות אין לימודי קודש - ווי אייר שרײַיבט - אוון
אפשר נאכמער אויך.

בשמחת בית השואבה תשט"ז,
כשהייתי בגיל 15, באתי בפעם
הראשונה להתוועדות של כי'ק
אד"ש. בשנה זו נוכחתី בעוד ששה
התווועדות. למדתי אז בישיבת
"תורה ודעת" בשכונת ויליאמסבורג.
בישיבה התקיימו כמה שיעורים
בערב בתניא ואד"ח, שנמשרו ע"י
התמימים נהמן סודאך, גרשון
מנדל גראעליך, ועוד כמה.

בחתוועדות דאחס"פ שנה זו, נוכחתី
עם חברי מתורה ודעת, הרב יוסף
נהמן רוטנברג שיח'. ההתוועדות
היתה ב"שאלаш" למיטה בסלל
ומעריב (והבדלה) התפללו למללה
בזאל ואחרי' חילק כי'ק אד"ש כס
של ברכה (כי'ק אד"ש עמד אצל
שולchan ארוך בכותל הדרומי) והוצגתី
לכ'ק אד"ש ע"י התמימים שד"ב שם-
טוב באמרו: דא זינען צווי בחורים
פון תורה ודעת, רוטנברג אוון לוי, אוון
זיך ווילען בעטען א ברכה זיך זאלן זיין
חסידישע בחורים. כי'ק אד"ש שאל:
רוטנברג אוון...?? שד"ב ש"ט:
רוטנברג אוון לוי. כי'ק אד"ש: אייר
בין מסכים, נאר זיך דארפֿן אייר
מסכים זיין.

ביחידות הנוכחית, הפעם הראשונה
שנכנסתי ליהדות הי' יומיים לפני
יום ההולדת הי' שלי בכ"ף אד"ר.
כתבתי בפתח ע"ד עצמי והזכיר
בלימוד וקבלת החלטות שעשית
לפני היחידות. גם ע"ד שהייתי חשב
לINCT לקלעדייש, בערב, בשנה
שאחים זיך ואשר בתורה ודעת יעצו
לאחרים לדחות זה עכ"פ לשנה,
ושאני עדין לא מרגיש את עצמי
מוכן ללמידה בתו"ת.

בחכנה לפני היחידות הגیدו לי שלא יושבים
ביחידות והמשכתי לעמוד, אבל הייתי מאד
בהתרגשות, "יארכבתה דא לדא נקשן" ורעדתי
miratet הרומות. כי'ק אד"ש דבר לי כל
היחידות בלשון "אייר".

"מ'האט סיידוי איבערגעזאגט דער מאמר מוצאי שבת. איך האב דיר דארטן געזען"

יוס א' לפ' יתרו, יב שבט תשחי'

אחרי הברכה לקרהת יום הולדתי, וכנראה נסתימה היחידות, ולא דבר כי"
אד"ש בפירוש אודות המצב בבית, הזכרתי אני המצב וכו'. בין הדברים אמרתי
שבאי מורי אהב ליבואויטש אבער...

וכ"ק אד"ש סיים: **ニישט איז זו זאלסט זיין?**

כ"ק אד"ש שאלני ע"ד משפחתי ואבי מורי, והזכיר אשר אביו - ר' פנחס ז"ל
- למד אצל ר' חיים בריסעקר.
כ"ק אד"ש: **היא לו יחס טוב לחסידים, וסלאוויטשיק דא האלט אין איין
לויבען חסידים.**

חזר כמה פעמים: **לחוור למונטראל וואס פריער, און ניט ארײַנגען אין קיון
ויכוחים, ניט קוועטשען אין קוּרְנֶעֶרֶר לא ליכנס למחוקת.**

לבקש מהנהלה לכתב זו"ח [לאביז] מהתקדמות בלמידה כו' בשירה
הצלהה שלך יראה "איז קאלעדייז איז ניט פאר דיר".
במשך היחידות אמרתי לכ"ק אד"ש שלא היתי ב-77 לשבת כי חשבתי שחשוב
(אשרי כבר בני). להיות בשלחן שבת של הורי.
כ"ק אד"ש: **יוטר טוב, כן. מ'האט סיידוי איבערגעזאגט דער מאמר מוצאי
שבת. איך האב דיר דארטן געזען.**

כ"ק אד"ש: **האם אביך הי' בעם בתהוועדות?
אני לא. אבל בקשתיו לכנס ליחידות.**

כ"ק אד"ש: **לבקשו לדבר עם בן אדם שהוא לא מכיר, יותר קשה, אבל
להתוועדות באים כל מיני אנשים מיט בערד און און בערד. מענטשן וווײיסן
ניט וואס עס זייןען חסידים. מ'מײַנט איז זיי זינגען און טאנצען, ווּ
מ'באויזעט חסידים אויפֿן טעלעויזשאן, אבער איז ער וואלט קומען צו א
פארברײַנגען און ווועט זען מענטשן, אַמְּעַרְיקָאַנְגָּן און ניט אַמְּעַרְיקָאַנְגָּן, מיט
בערד און און בערד, און ווועט הערען [אַבִּיסְלָן? ווּאַס מְרַעַּדְטָן יְפֻּעַל עַלְיוֹן.
מען קען עס פִּירָעֵן מיט אַקָּרָן. אַיצְטָעָר אַיז צוּ פְּרִי צוּ אַרְבָּעָטָן אוּף אַים
אַז ער זאל קומען צוּ דעם פּוֹרִים פָּאַרְבְּרַעְנָגָעַן. הַאֲמָה הַוּרִיךְ בְּקִירָבְּ לְמַיְּ**
שהוא מקעמאָפּ - קהת ווּיַּיסְ?

כ"ק אד"ש: **תבקשו להזמין אביך ושהוא יארגן שיבוא.**

**תחשפ' הזדמנויות [בשיעור] להשפייע על אחרים - "השפעה איז ניט נאר
אויף אינגעראָפּן זיך" אלא גם על חברים וזרים.**
ביקשתי ברכה לאחותי שרה תי' לזחוי'ק. מי הוא בעל? הוא למד בנימטרא.
דער טאטע איז צופֿרִידָן פּוּן דעם? זיי גִּיעָן דָּאַךְ מִיט ווּיַּיסְעָ זָאַקָּעָן! הוא
בעית שלמד בטץ ונתקרב. (חיך כ"ק אד"ש) **עס ווועט זיין גוט.**
באמצע אמר כ"ק אד"ש אודות אחיה: **האם זה אחיך שנייה? בר מצוה בקעמאָפּ?**
ג"כ הזכיר אשר ישיבת "תורה ודעת" היא חסידייש יעיבעה.

ע"פ הוראת כ"ק אד"ש, התחלתי
לلمוד בתומכי תמיימים מאנטרעאל
סוף תשרי תשחי".

לפני שנסעתי, בעת ההתוועדות
دلיל שמח"ת לפני הקפות, קרבתי
לכ"ק אד"ש ואמרתי: איך וויל בעטען
א ברכה איך זאל האבן הצלה איז
תומכי תמיימים. כ"ק אד"ש ענה:
אמן, אמן! כשהתחלתי לכת פנה
כ"ק אד"ש שוב לעבר, ואמר בקול
רם: **"דארפֿטַע עַפְעַס אוּרְ טַאַן
דָּעַרְצָן."**

לקראת י"ד שבט, שחיל (בתשחי")
בעש"ק, נסענו כל תלמידי הישיבה
לכ"ק אד"ש. הסדר ה'י
שהפארברענגן לכבוד י"ד שבט ה'י
במושאי שבת קודש, ובليل שבת
קודש, אחר קבלת שבת (ולפני
"גונגנא"), אמר כ"ק אד"ש המאמר
ד"ה "באתי לגני".

באוטו תקופה, אבי מורי, ר' דוד ל-
(ז"ל), לא היה שבע רצון מזה
שלמדתי כל היום בישיבה, ובפרט
בישיבה שכ"כ רוחקה מני. ולכן,
כשהגעתי לבני. לשבת החלטה
לשבות אצל ההורים והמצב בבית
ה' קצת מתוח.
להיחידות הנוכחית נכסתי אחד
לפני האחרון, לעורך בשעה ד' לפניות
בקר.

כשהציג אברמל שום טוב לאבי לבוא, מיד ענה
אבי. ווועט שיקען א קאָרָן לבסוף הנהיגו
יענקל ווינטער במכונית שלו והורי זכו להיות
נוח, כמו שעוט, בתהוועדות פורים תשחי".
במושאי אחרון של פשח ניגשתי לכוס של ברכה
קרוב לסופו. בערבי שאילני כ"ק אד"ש: **דער
טאָטָעָהָט עַפְעַס אַיבְּרַעְגְּזָאָגָּט פּוּן פּוֹרִים?**
אמרתי: אַבִּיסְלָן. ווּאַז גַּעַוְאָרָן? אַבִּיסְלָן
בעסער. נאָל ווּרְעָן אַינְגָּאנְצָן בעסער.
יום הולדתם של אחוי חיים ואלעזר אב שיחוי,
חילים במאצע הקץ ובטשטי' ותשיז' חגגו
הבר-מצוחה שלהם במחנה גן ישראל.

"הנהגתך כדבוי וועט זיך אַפְשָׁפִיגָּלָען בְּבֵית, שיראו כמה יכלה חסידות לפעול"

אור ליג שבת תש"כ

טוון סימילוט פוגה ע"י כ"ק מל"ס

(הבא בחצאי עיגול הוא הוספות או תיקונים של כ"ק אד"ש):
"בנוגע למה שכתבת", תראה לחשוב אוזות זה וואס וויניגער,
ולחזר בע"פ ריש פמ"א דתניתא, עד מעבר לדף, תיבת המלץ, אשר שם
מדובר אוזות עניינים (ג פאלוכטמא) ה' נצב עלייו ובוחן כלוותיו ולבו אם
עובדו כראוי. יותר טוב הי' לחזרו מיט דיאווערטער, ומזמן לזמן תוכל
לחזרו בדיור, או לכח"פ במחשבה.

כיוון שהנץ זה שהנensis חסידות לביתך - חסידות חב"ד וחסידות בכלל
- הייתה לך שייכות לחסידות ואח"כ הלו אחים לקעמאפ ואמאך
נטקרבה (2 וכ"ו), לכן הנהגתך כדבוי וועט זיך אַפְשָׁפִיגָּלָען בְּבֵית,
שיראו כמה יכלה חסידות לפעול.

והעיקר, אוזות מחשבות אלו, בטילות או אסורות, לחשוב וואס
וויניגער: וכשנופל מחשבה זהה,opsis דעת מזה ולא להלחם; לחשוב
אוזות איזה (3 עניין בתורה וכיו"ב או אפילו להבזיל גיטפה, או)
אוזות מג האoir או אוזות פאליטיקס,abi ניט אוזות מחשבות אלו.
תקח בידך ליקוט דיבורים או איזה קונטרס או איזה ספר, ויהי'
ראשך עסוק בהקונטרס או בספר, ובמילא יבטלו מחשבות

وترאה לחזור בע"פ ריש פמ"א דתניתא.
בנוגע ליום הולדתך, בשבת של יום ההולדת תבקש עלי', ובערב
שבת תתן צדקה לפני שחרית ולפני מנחה, ושבת של יום ההולדת
תלמוד שיעור נוספת בחסידות, ובמקום שלבו חפצ.

וירכץ ה' עד אז, ואחרי כן, בלימוד התורה ובקיים המצאות בהידור.
ויסיריך לך כהנה וככהנה, ויצליך, תראה שאינו קשה כל כך כמו
שהנץ מדמה.....

ורוצה הנני לשאול מכ"ק אדמו"ר שליט"א אם הנ"ל הן שתי מענות על
שני העניינים אם לאו. (4 כל העניינים שנדרו)

התלמיד שМОאל בן יונטא לו"

(בעת ייחידות הנוכחי הייתה בוחר
בגיל י"ט, ונכנסתי ליחידות לקרהת
יום החולדה העשרים שלו בכ' אדר
הבעל"ט (בין י"ד שבט ור'ח ניסן),
תלמיד ישיבת תוכ"ת במאנטריאל -
בה למדתי - היו נסעים לבית חינוך
רק על י"ד שבט, פסח, י"ב תמוז,
וחודש תשרי).

ביום שלאחרי היחידות, כתבתי לכ"ק
אד"ש לשאל אם אכן תפости נכון
כל מה שאמור כ"ק אד"ש:
"בס"ד

י"ג שבת תש"כ
כ"ק אדמו"ר שליט"א
היות כי נכנסתי ליחידות אצל כ"ק
אדמו"ר שליט"א בשעה מאוחרת,
ואיני בטוח שהנני זוכר כל הראות
כ"ק אדמו"ר שליט"א כמו שאמרם,
לכן הנני כותב מה שהנני זוכר,
ומבקש מכ"ק אדמו"ר שליט"א
להזכיר על החסר לי...
וכתבת מה שזכרתי, וכ"ק אד"ש
הוסיף או תיקן [ראה בפנים].

"מפתחי היצור לחשוב שכיוון שאינה לשמה לא יעשה, רק מתוך שלא לשמה יבוא לשמה, ושיהי' בחיות"

אור לישׂ בָּי לְפִי יִתְרוֹ, וְגַם שְׁבֵט תְּשִׁכְחָא

טוטן סימילוט טונגה ע"י כ"ק מיל"ט
"אזרות העיניים: לבקר ספעציאליסט, ד"ר קאסטראוויערו, ששב זה עתה לנ.י., עבר diagnosis, לברר את דיעות החלוקות ברפואת העיניים. (השגתני appointment על י"ב ניסן הב'ע"ל, כי לא הי' פנו קודם חודש אדר.)

אזרות המוחשבה: לידע רפמ"א דתניא בע"פ כמ"ש כ"ק אדמו"ר שליט"א איז, ולהזור בע"פ איזה פרקי משנהות ואיזה פרקים תניא, ולהזור עליהם במחשבה בזמן שהולך בಗאַס, או בין סדרים בנגלה ודא"ח, ובזמן הפנו, ומעת אור דוחה הרבה חושך. ואזרות מחשבות המבלבלות להסיח דעת. והישח הדעת היינו שלא לחשוב אזרותה, רק לחשוב אזרות ואס פאר און ענין עס זאל ניט זיין. ואם הוא ענין תורה בודאי טוב. ואם, מצד איזה סיבה שתהיה, אי אפשר, איז לחשוב בעניין

צדדי אבוי ניט עניינים בלתי רצויים או אסורים.

אזרות התפלה, במה עיקר התבוננות: תלוי במה תהיה חיית יותר, אם במאמר שלמדתי קודם התפלה, איז בו, ואם בפיה"מ, איז בהם, והעיקר **שייהי** בעבודה. (ומוסיף אני אם כוונת כ"ק אדמו"ר שליט"א הוא, **שאט אתבען במאמר יהי זוקא במאמר שלפחת אוטו היומט או שלאו זוקא הוא**).

מה שבכל חסר אמת וכו': מתחילה צ"ל העניינים, ואח"כ אפי' אם אין עם אמת, מ"מ צ"ל, וכמ"ש בגמר ופסק בשו"ע אזה"ז שצ"ל אפי' שלא לשמה, ואח"כ בהרגל בעניין, יבוא לשמה ג"כ.

אזרות התקשרות¹: העצה כמ"ש בהיום יום, וללמוד מה שכ"ק אדמו"ר שליט"א לומד*, וכמ"ש בתניא דהיחוז הזה נפלא, עד שאין כמותו כו'. מובן שצריך אני לשמר חת"ת, ולכל בראש לשמר סדרי הישיבה, עד באופן כזה שיפעל גם על אחרים. והלימוד - קביעות בנגלה וקביעות בדא"ח ואין נוגע במה², וכמ"ש בלקו"ת במדבר החילוק בין תורה למצות, מצויה זו באבר זה, וזה באבר זה אבל התורה היא כמו הדם שבכל הגוף בשווה, ואם יש לימוד התורה איז מミלא מישט זיך אויס בהדס שבכל אבר.

אזרות יום הולצת³ - **לכתב זמן מה קודם לו - בש"ק שלפנוי יום ההולצת לבקש עלי' תורה, ובהתום הולצת ליתן צדקה קודם שחרית מנחה וללמוד שיעור נוסף בנגלה וכן בדא"ח וצ"ל העניינים אפילו שלא לשמה, כי מפתחי היצור לחשוב שכיוון שאינה לשמה לא יעשה, רק מתוך שלא לשמה יבוא לשמה, ושיהי' בחיות.**

בהכנסי לקודש הכנסתי עם פתק של' וגם פתק מאותامي מורותי ע"ה שדגאה מחלישות עניין ושם רצוי טיפול רפואי בהםם.

לאחריו היחידות, ב"ד שבט, כתבתי:
לכ"ק אדמו"ר:

"היות כי מתיירא אני פן טעיתי או שכחתי איזה עניין שאמר לי כ"ק אדמו"ר שליט"א בהיותי ביחסות או רליום י"ג שבט, כותב אני את העניינים שזכרתי ואבקש מכ"ק אדמו"ר שליט"א להזכיר עלי החסרה" [ואהה בפנים].

לעון וואס איר לעון. בסוף היחידות אמרתני: דער רבינו האט געצאגט איר זאל לערנבען וואס דער רבוי לערנטן... ואמר כ"ק אד"ש: "איר לעון נגלה אוון חסידות".

¹ בשיחת התווועדות מוצש"ק י"א שבט, דיבר כ"ק אד"ש בארכוה ע"ד התערות פתאומיות להתקשרות ואשר זה באה מצד שהרבוי חושב עליו. ובכדי לחזקו, שלא יתעלם, צרייכים להביא התערורות בפועל מעשה. בפטק של' שאלתי איך במיחוד להביא זה לפועל.

² להעיר מאגרויק כ"ק אד"ש חייד ע' רעני' וח'יט ע' שפ"ז.
³ בכ"פ אדר.

"און דער אויבערשטער זאל האבן פון עם נחת, און איך זאל האבן פון עם נחת"

אייר-סיון תשכ"ז

אייר תשכ"ז, חודש הט' של הריוו, יהדות של זוגות שתחוי:
תתני צדקה עד הלילה (בכל يوم חול) בעת תפילה שחרית ובעת
ש"ס **דאועען מנהה¹**.

אור לאו סיון תשכ"ז, וואך נאכלט לבניינו הבכור יוסף יצחק שיווי:
הודעתני לכ"ק אד"ש השם שחושבים לקרו ובקשתי, בין השאר, ברכה
שכ"ק אדמוניirl שליט"א ירוה ממןנו נחת.
כ"ק אד"ש: **אשתך מסכמת להשם?**
כ"ק אד"ש בירך וסימים: און דער אויבערשטער זאל האבן פון עם נחת,
און איך זאל האבן פון עם נחת...
כשיצאתי בגמר היחידות, כבר הייתי קרוב לדלת, שאלני כ"ק אד"ש: **זי
האָדעּוּעַט עַמְּ אַלְיִין אָדָעַר זֵי הָאָדָעַוּעַט מִיט פָּאָרְמוּלָעַ?**
אני: **זי האָדעּוּעַט עַמְּ אַלְיִין.**
והסכים ושיבח זה כ"ק אד"ש באמרו: **היינט זאגן די דאקטוירן אויך
שזה הַכִּי טוֹב.**

ב"ד סיוון תשכ"ד נולד בנוינו הבכור
יוסף יצחק שיחי.
ה"י נהוג שבאמ ישليل ייחידות
בחודש הט' של הריוו זכאיות האם
ליקנס. ובשבוע בין הלידה והברית
מילה, זכאי האב likens.
בחודש הט' של הריוונה, באיר
תשכ"ד, נכנסתה זוגתי ליחידות.

הורי אשטי, ר' זלמן יפה ורעיתו
(ז"ל), באו לנו. ונשארו עד לאחרי
הברית. לפני שחמותי חזרה לאנגליה,
שבועיים אחרי הלידה, כתבה לכ"ק
אד"ש בבקשתה לשים עין על בתה -
זוגתי תח' - ובפרט שלא הייתה
עזרהمامי מורתה ז"ל, כיון
שנפטרה פתאומית שבועיים לפני
הלידה.

יום או יומיים לאחר מכן חזרה לאנגליה,
צלצל הטלפון בביתינו, זוגתי ענתה
ושאלה מי מדברת. והמענה: "חנה"
אם כ"ק אד"ש! היא דיברה עם
זוגתי כעשרים-שלושים דקות, כולל
עד טיפולם עם בנוינו וכוכו.

ג"כ באמצעות הקץ בעבר ע"י ביתה
ישבה שם כנהגתה בקדוש שאלה
אותי עד זוגתי והתינוק כו' וגם
שאלת: **די מאמע העלפט אויס?**
הבתנית שלא ידעה מפרטתامي
ונענית סתם: **אלע העלפן אויס.**

ב הימים שאמי מורתני נפטרה פתאומית, ער"ח
סיוון, מרוב הצער והטרדות שכחה זוגתי תחיה
لتת צדקה ותיכף כתבה לכ"ק אד"ש עד"ז.
כ"ק אד"ש ענה שמילכתה דובר אשר הי זה
בליען.

"או דו זאגסט או דו קומסט פון אה"ק איז דאס גאר אן אנדר רושם"

בנקיוריינו בבית חיינו שבעות תשכ"ח

The Rebbe to our children: What's your name? What's your name? Are they always so shy?

About the house you want to buy: if friends say that it's a suitable price, even if you are paying a bit more, you should buy it (in a good and auspicious time).

To Hindy: Did your father see it? Did your mother? Is she an expert on houses? What did she say? She said we should buy it.

Then you should buy it and it should be (in a good and auspicious time). At a later date I will give you a few pounds **פון זי קוופה פון שווער עס זאל אלץ זיין בהצלחה** (from my father-in-law's fund, it should all be with success¹).

To Hindy: Do you consent to your husband's going to South Africa? Yes. Where will you be then? For the first two weeks in London, the girl staying at our house will help, then I will take her to help me when I will be in Camp. The end of camp is the same time as the child is expected, [with a smile] how can you be there until mamosh the end!?

Did you have your last child in London or in Manchester? London.

Did someone - your mother - come a few days before or after?

Afterwards. Who looked after the children? Over Shabbos my husband sat with them and on Sunday afternoon my mother came. Do Neshei Chabad arrange for such things? Yes. But we have friends we could leave our children with.

To me: When are you going to South Africa? At the beginning of August. For how long? Three and a half to four weeks. Does this include travel time? I plan to arrive in Johannesburg for Shabbos Chazon and I return about four weeks later. I thought of possibly going through Eretz Yisroel. What, to be at **מקומות הקדושים** (the holy places)?

The student I came here with for Yud Shvat is going to the Yeshiva in Kfar Chabad [in Israel] that week. Is he leaving from NY? Probably from Paris and he asked me to come with him. On your way to South Africa or on the way back? He is going to Yeshiva the last week of July. I thought of seeing if I can arrange to go then. I would ask from the **רשות** - Rabbi Nachman Sudak has already agreed, but I must still ask Rabbi AD Sufrin as far as school goes. If all **ענינים חיצוניים** will be in place, I thought I would then ask the Rebbe...?

בכלל, בהיותי ביחידות בלבד עם זוגתי תח' (שלא שלטה היטוב בשפת האידיש) דבר כ"ק אד"ש רוב הפעם באנגלית גם עמי.

אנ"ש בדרום אפריקה - ובראשם יידי הרב קאפעל שיח' באכער - שלו ל' מכתב לבבית שהיות שלא היה להם שליח קבוע, הם מציעים ל' לבוא לשם לביקור לחזק הקהילות וכו'. אני שלחתי המכתב כמו שהוא לכ"ק אד"ש, ובתור שבוע קיבلت מכתב בדואר מכ"ק אד"ש שאסע שמה בתנאי שהכל ייה' מסודר שם וכל ההוצאות וכו' יהיו ממש. ג"כ התבטה כ"ק אד"ש שנסייעתי לשמה תה' לתועלת ג"כ ללונדון.

המשך שבועות תשכ"ח

צופארן צו ארכ' ישראל פריער פארוואס ניט? עס איז א גלייכע זאך
זיין אויף מקומות הק' און רעדן פאר צא"ח, מזרז זיין זיי, און דאס
וועט אויך העלפֿן אויף די הצלחה דארטן: איז דו זאגסט איז דו קומסט
פונ אה"ק איז דאס גאר אן אנדר רושם. זאל זיין בהצלחה.

²כהבנה להנסייה לשם תדבר עם מבוגרים שהיו בנסיעות כאלו
ולבקש מהם עצה טובה, high points, leading points, (ב"ק הזכיר, בין השאר, הרבנים וויינבערג, זלמן פויינער ודוד
האלאנדר).

ווויינבערג פארט אויף מאכן געלט פאר די ישיבה ... שזהו גם לחזק
היהדות.

איך שתחליט על אתר, ובהתדרות עם אנשים שם.
הנקודות להציג: צויצין צו מצוות מעשות. תראה שייהי פרסום
ב"צייטונגונג, פיקטשערס, רדיו, טעלעוויזשאן".
בשעת מעשה?

אם אפשר שייהי פרסומות מוקדם, בעניין זה תדבר עם ריאי' העכט
וכמו שייהי בביירו באוסטרליה, אשר שם מחותן שלו, אבל אם לא
כל כך, שייהי עכ"פ אין א קלענערען פארנעם. תדבר עם הרוב חזק
ע"ז האופן שייהי באוסטרליה עם ריאי' העכט. והעיקר הוא המשיך
הקשר עמם אח"כ... בהצלחה רבה... ופרצת...

²בקשתי מכ"ק אד"ש איך להתכוון להנסייה
לדרום אפריקה.

"אין זה עניין כלל לבנות במקום אחד על חשבון הירוס במקום שני"

לייל יב שבט תשכ"ט

(כ"ק אד"ש): מה שכתב הנז' אודוטה תביעות וכו' מדרום אפריקה אינו מובן כלל, הרי הם היו פה וישנו ווינגברג' שנושא שם, ויבחרו מי-שהוא שמכיר וכו'. וכשיציעו שמות ויברו אצל ר"י ווינגברג'ם מסכימים, ואח"כ יכנסו השם אונ איך ועל ענטפערען לא אדער ניין.

ואין זה על פי שכל כלל שבשלב שאתה נושא שם על ביקור לכם תukoר לשם. אין זה עניין כלל לבנות במקום אחד על חשבון הירוס במקום שני.

ולכן כשייה' מי שהוא לושא לשם יכולם לחשוב עד"ז וזה שאתה תסוע לשם הרי זה מופרך למורי ותהיה' מה ימים אלו שתהי' ואח"כ תשוב לנונדו ותלך מחיל אל חיל שם בעבודתך.

אזכיר על האهل כל אלו שהנץ מזכיר בצעטל, וה' יברכך עם אשתח' וילזין להצלחה רבה ומופלגה בעניינים הפרטיטים ועניינים הכלליים ותגדלים לתורה, לחופה ומעשים טובים מتوزך הרחבה וכו' ותסוע בבריאות...

מסתמא התראית ביוםים אלו עם אחיך וגיסך וכו'?

אני: אין טאג מיט איין ברודער.

כ"ק אד"ש: עם האחרים?

יע.

מסתמא איבערזאגן מהנקודות שנטדרו בתועדיות והעיקר לא [רק] לומר הנקודות שנטדרו רק שהי' איזה פועל חזקם בתורה ומצוות.

כמוספר לעיל, נסעתינו לדרום אפריקה בקיץ תשכ"ח על חודש ימים. בהתאם מתנה נתנו לי כרטיס נסעה "פתוח" לנסוע מאנגליה לכ"ק אד"ש. החלטתי לנסוע על י"ד שבת תשכ"ט, ובעת שהייתי בבית חינוי קבלתי מברך מדרום אפריקה שתוכנו שהארכיכים מזמן ני ליהיות השליח קבוע לשם ושבקש חוו"ד כ"ק אד"ש אודות לעתוק לשם. בהצעטל של לי ביחסות כתבתתי אשר "הארכיכים בדרום אפריקה ביקשו בחזקה לבקש שימושו מי שהוא לשם, ואף' ביקשו אם אפשר שאני אלך לשם כו' (וגם טלגרפו לי בהיותי פה) וגם מרגישים עצםם כמקופחים, ובפרט שבאים מליבוראויטש לשם כ"כ שניים לקבץ כספים ואין להם שליח קבוע'...."

יאני לא רציתי לשאול כ"ק אד"ש בפירוש האם עלי לקבל הצעת אנ"ש דזרום אפריקה, להלול ולבסס מוסדות חב"ד שם, כי אז הי נראה שחו'ו איני שבע-רצון משלהוט לאנגלי, ומאייך גיסא, האם נכון העלים מכ"ק אד"ש שאלתכם והצעתכם? וע"פ עצת ידידים, מסרתי לכ"ק אד"ש בקשותם וכוי סתם - עיי הפ"ג - בשאלת מה לענות אותן.

הרבר יוסף הלוי ווינגברג' שיחי', שהיה רגיל לבקר היהודים שם ולהשဖע עליהם, ולקבץ כספים בשביל תומי' וכו'. ודבר פלא אשר לפני נסייתי לדרום אפריקה, בהיותי ביחסות בחודש סיון תשכ"ח (תוכנה הודפסה לעיל), כ"ק אד"ש האט שוין באווארענט טענה" הזאת, אמרו שניות הרוב ווינגברג' לאסן' כספים הוא גם לחזק יהדות!

"אתה יודע מה זה חלום? האם הי' לך פעם חלום? מה חלמת?"

יג טבת תש"ב

לבני יוסף יצחק: וואס איז דיין נאמען? יוסף יצחק.
וואס לערנשטו? חומש.
וועלכע סזרה? פ' מקץ.
וואס איז דער טייטש מקץ? אין די ענדע.
די ענדע פון וואס? פון צווויי יאר.
צווויי יאר פון וואס? פון וואס איז געשען מיטין שר המשקדים און שער האופים.

וואס איז דעמאַלט געשען? פרעה האט געהאט אַ חלום.
אתה יודע מה זה חלום? האם הי' לך פעם חלום? נגען בראשו לחיווב מה חלמת?

כשהתרגש הילד ולא נעה אמר כ"ק אד"ש:
You can tell the story in English also.
בחיווך לי: ער לענט איצטער מקץ צו אין ענגלאנד?¹ מסתמא איצטער.
ווי אלט ביסטו? זיבן און א האלב.
למנחן מענדל: און ווי הײַסטו - ווי הײַסט דער ברודער? מנחן מענדל
וואס לערנשטו? לך לך.
וואס מיינט לך? גי פאר דיר, פאר דיין טוביה וועגן.
ווער האט עס געזאגט? ווואוּין זאל ער גיינ? פון וואנצעט זאל ער גיינ?
ווי אלט ביסטו? זעקס.
סײַינק?² פִּינְפִּינְ? זעקס.

לי: ווי לאנג טראכט איר דא פֿאַרְבִּירִינְגֶּעָן? מסתמא עד יומ ב'.
מה שם אשטך, הינדא? הינדא מלכה.
ואמה שלה, יאהא? יאהא ריאזל.
אזכיר כל אלו שהזכיר להמצטרך להם. ויתן ה' שנות הצלחה, הצלחה
ושנות הצלחה, לך ולאשתך בעניינים הכלליים ועניינים הפרטיים.
לי: כבר נתתי להם סידורי? כן.

כבר צוריסען? לא, אין מניחים לזה.
כ"ק אד"ש נתן סידור לבניינו, ואמר: דאס איז מײַן חנוכה געלט צו איזיך.
און זי זאלן זיין אַ חסיד יְהָרָא-שֵׁמִים ולמדן און טאטע מאמע זאלן
האָבָן פון נחת ... פֿאַרט גַּעֲזָוְנְטַעְרָהִיט וְתַצְלִיחָוּ בעניינים הכלליים
והפרטיים.

ילמישך השנים, כשבאו לביית חיינו, שלחנו
הילדים ללמידה בבית ספר המקומי - אהלי
תורה להבניהם ובית רבקה להבנות, בהסמכת
ועידוד כ"ק אד"ש ("נִכְּנוּ וְטוּבָּה").
²"סײַינק" הוא מספר חמץ בצרפתית.

"וויפל זי זינען דינעדער קינדער זינען זי דעם אויבערשטערנס קינדער"

אסרו חג השבעות, ועש"ק נשא, ח' סיון תש"ג

טוכן "ענין כלטן" כסימולות פוגה ע"י כ"ק מל"ט

לבני יוסף יצחק שיחי: מה לומד? באנגלית אני לומד ראה². מהו ראה?
באנגלית see.

לראות מה? שהנני נותן ברכה וקללה. למה נתונים ברכה? מה צ"ל
לקבל ברכת ה'?

ביום הולדת, בשבוע הבא, תתן צדקה בברך ולפניך מנחה ותלמוד אז
מזמור יו"ד בתהלים עם מלמד או בעצמך או עם אביך, ויתן לך ה'
שנת הצלחה ותהי חסיד ירא-שמי וgom למדן.

למנחים מענדל: ומה שמא? מנחם מענדל. מה לומד? שלח. מה זה
שלח? ווען ער האט געשית. מי שלחו קו? כמה שנים לך?

לי: בנוגע לעניין הראשון שאתה כותב³ להתדרר קודם עם רופא
המשפחה ושהוא ידבר עמו אשtex אח"כ, בלי היוטן נוכח, שאז תדבר
יותר אפערן ואח"כ תדבר עמו ותלך לרבות שהוא לא פון די מחמירים,
ז"א שמורה באופן הרגיל ולא בחומרות יתרות ותעשה כפי הוראתו.

ובנוגע למ"ש⁴ שהנץ כועס וכו' איינער פון די עצות אין דעם אייז צו
מתבונן זיין שליל יהודי הוא "בניים אתם לה' אלוקיכם", אז וויפל זי
זינען דינעדער קינדער זינען זי דעם אויבערשטערנס קינדער אוו
שלאן דעם אויבערשטערנס א קינד? וועט זיך א טרייסל טahanן די
האנט! אוון איזוי ווי דו וואלסט ניט געללאגן יענעמעס א קינד ק"ו בו
ה'. אוון דאס וואס מ'דארף אמאל להטיל אימה, אייז אבער קיינמאל
ניט מתוך כעס.

ויתן ה' לך עם אשtex שכמו שהי' לכם בעבר הצלחה בעניינים הפרטיים
והכלליים, כמו"כ יהי' בעתיד, אבל בהוספה.

הابען א פרילילען שבת..

לאחריו ייחידות הנוכחית, כתבתני
לכ"ק אד"ש מה שזררתי במענטנו
ב"ענין הרាជון" מהיחידות בשאלת:
"מפני חשיבות העניין, רצוני לברר
האם הבנתי נכון". כ"ק אד"ש עשה
חץ על המילים "לברר האם" וחיצי
עיגול ומס' 1 לפניו המילים "הבנתי"
לנכון". בסוף המכתב כתוב כ"ק
אד"ש: 2 אזכירעה"ץ ויבש"ט
והוסיף כ"ק אד"ש: כמובן, גם באנגליה
לפעולות דכל חב' באנגליה
בקטלית בנ"י ליךנער עטה"ק.

וממש לפני נסיעתינו בחזרה לאנגליה,
אמר לי כ"ק אד"ש בברכתו: פארט
געזונטערהייט. זאלסט האבן
הצלחה אין אלע עניינים או
טומעלען דארטן וועגן קולט זיין
קינדער אין וואקיישען טיפס... או
דער אויבערשטער וועט דיר מוסיף
זיין... לא היהתי בטוח אם אני יודע
בדוק למה מתכוון כ"ק אד"ש, אבל
לא אמרתי מילה, אבל מיד הוסיף
כ"ק אד"ש במילים חזקים: דאס
ויאס האט זיך דא גערעדט דרי
מאל...

זה ה' הקץ לפני "מלחמות יום הכהפורים"
מתי שכ"ק אד"ש התחיל המבצע ל"יהשבית
אויב" ע"י "המפני עולמים ווינקים".

בנסיבות וביעוד כ"ק אד"ש, כשבאו עם
הילדים ל-770, היוו שלוחים אותם ללימוד
בבית ספר המקומי - אהלי תורה להבניהם ובית
רבeka להבנות. יוסף יצחק שיחי ענה להשאלת
מה שהוא לומד באנגליה, ולא מה שלמד או בני.
שביה זכינו והיתה לנו שבעה ילדים,
והמשפחה הולכת וגדלת, בהתאם לרצון כ"ק
אד"ש, ומزاد הינו שמחים מזה. אבל דאגתי
שאפשר שיש עניין בריאותי שהייתי צריך
להגיע וליקח בחשבון בוגר להולדת עוד
ילדים וכו'. ושאלתי, ע"י הצעטל, חוות כ"ק
אד"ש אודות איך ליגש לעניין זה.
בקשי עצה זהה שלפעמים אני כועס יותר
mdi על הילדים שלנו שיחיו.

"די ממחבות קומען פון צד השמאַל ווּאַס תורה אַמְתָּז אַגְּט אָז עֶר אֵין אַמְּלָךְ זָקָן וּבְסִילְׁ, אָוּן אַפְּלָא אָז דּוּ זָאַלְסְט זִיךְ צֻוְהָעָרָן צַוְּאַסְיַילְׁ"

אוֹר לְכִיז טְבַת תְּשָׁלָדְךָ

טְוָכוּ סִימְלָיוֹת סְגָנָה עַיְיַק לְלָדָךְ

לְהַתְּדִּבָּר עִם הַמִּכְּרִים אֲוֹתוֹ וְאֶת הַרְּיוּוֹ; לְהַשְׁתְּדִּל לְמַשְׁכוֹ לְעַבוֹדָת
בֵּית-לִיְּבָאוּיטְשׁ, דָּעַיְיַז יַקְבֵּל חַשֶּׁק בְּהָעֲנִינִים וַיַּנְטֵק מַעֲנִינִים בְּלִתְיִ
רְצֹוִים; לְחַשּׁוֹב וּבָאָם יַמְצָאוּ לְהַצִּיע שִׁידּוֹץ פְּרֶטְשִׁי קוֹנְקָרְטִי, שְׁנָרָא
שְׁמַתָּאִים, נִיטְטָס מַוְסְרֵן, וְעַיְיַז גַּעַב יְשַׁתְּנָה עַד-כְּפָה בָּזָה שְׂדוּרָשׁ
שְׁיַתְּנָה. וְשֹׁוֹאַל הַנִּיְהָמָן זָרְכָנִי נְכוּן בְּכַיְזַ.

וּמְזָה אָוְלִי יְשַׁלְּדִיק שָׁאַיְן שְׁזָהוּ מַכְּאָן כְּדָאי שִׁיכְתָּבּוּ (לִיפְסָקָאָר,
בּוּיְמָגָארְטָעָן, חַבְּרִיוּ כּוּ) מַכְּאָן שִׁישָׁוּב לְמַאְרִיסְטוֹן, אוֹ גַּם שִׁיטְלָפָנוּ
(כָּמוֹ שְׁהַצִּיעוּ אִיזָה מַחְבָּרִי), שְׁמוּכָנִים לְהַשְׁתְּדִּל בְּהַזָּאוֹת טְלָפָנוּ
לְשָׁם); וְלֹאִיזָךְ אָוְלִי יְשַׁלְּדִיק לְהַשְׁתְּדִּל בְּאָופָן זה, עַכְּבָּפְ אָלוּ שְׁנָמְצָאִים
כָּאָן כְּנַיְלָן. וְאַבְקָשׁ הַוּרָאתָה הַקְ' שֶׁל כְּיַק אַדְּשׁ בָּזָה, וּבְרָכָתָה הַקְ'
שְׁיַסְתְּדִּר הַעֲנִין כְּפִי כְּוֹנָתָה כְּיַק אַדְּשׁ בְּכָל הַפְּרָטִים.

בְּנוּגָעַ לְמַצְבָּן שַׁאֲתָה כּוֹתֵב כְּיַזְזַי מַחְבָּות קְוּמָעָן פָּוּן צַד השמאַל
וּוּאַס תורה אַמְתָּז אַגְּט אָז עֶר אֵין אַמְּלָךְ זָקָן וּבְסִילְׁ, אָוּן אַפְּלָא אָז דּוּ
זָאַלְסְט זִיךְ צֻוְהָעָרָן צַוְּאַסְיַילְׁ.

בְּהִיחִידָהוֹת הַנוֹּכָחִית הֵי דִיבָרִים
בְּנִידּוֹן בְּחָור שְׁנִיאַל מְשַׁמְּד רְלָאָחָרִי
שְׁנִתְּפֵס עִם גַּוִּי שְׁהַתָּה נְצָרִית
אֲדוֹקָה, וְהַשְׁקָעָנוּ בְּ כָוחָתָה עַצְׂמָמִים
לְקַשְׁרָוּ בְּאַלְיָנוּ דְחֵי, כְּיַק אַדְשׁ.

הָוָה הַיְ בְּיִיחִידָהוֹת פּוּרִים תְּשָׁלָגְ, כְּלַ

הַצְּעָטָל שְׁלָוּ הֵי מְלָא שְׁאַלָּות
בְּאַמְוֹנָה וְיִהְדּוֹת.
כְּשִׁמְסֵר הַפְּתָקָה בְּהִיחִידָהוֹת, דָבָר כְּיַק
אַדְשׁ לֹא מִיד אֲדוֹדָת זָה שְׁנִישָׁוָאִ
תְּעַרְבָּתָה הָוָה דָבָר לֹא טָוב וּכְזַי
וְשָׁהָא לֹא טָוב לְהַיְהָוִי, לֹא טָוב
לְהַאֲיָנוּ-יְהָוִי וּבִיחָודָה לֹא טָוב
לְהַלְּדִידָם שְׁיוּלָדוּ מְזָה". אָף שְׁלָא
הָוָה וְלֹא אָנָחָנוּ הוֹדָעָנוּ לְכְיַק אַדְשׁ
עַד הַגָּוִי!

הַסְּטוֹדָוָנָט אָמָר: לֹא זָה הַנוֹּשָׁא
שְׁכַתְּבָה בְּמַכְתָּבִי.

אָבָל זָה המְפָתָח לְהַבְּעִוָּת שְׁלָגְ.
יְהָיָה טָוב שְׁתַּכְנָס לִיְשִׁיבָה.

רָאָבִי לֹא אָמָר לִי לְלִמּוֹד בִּישִׁיבָה
לְשָׁהָה שְׁבָעוֹת!

זָה לֹא מְסִפְקָזָם, תָּלָר לְחַצִּי שָׁנָה.
אַירָא נְאָיָן יְכֹל לְהִוְיָה שָׁם לְחַצִּי שָׁנָה?
זָה לֹא בֵּית-סּוּהָרָה! לֹא יְכִירָה
לְהַשָּׁאָר שָׁם.

בְּתַקְוָפהּ זָה הַתְּחִילָה לְהַתְּקָרְבָּן. אֲפִילּוּ
אָבִיו הַתְּקָשָׁר אַלְיָוָם אַחֲד וְאָמָר לִי:
"תְּזִדְּהָ רָבָה שְׁנָתָת לִי בְּחַזְרָה הַבָּנָי
יְחִידָלִי". הַלְּךְ, אַחֲרָ פְּסָח תְּשָׁלָגְ,
לְלִמּוֹד בִּישִׁיבָה בְּמִוּרִיסְטָאן וְהַתְּקָדָם.
אֲחָרִי כְּשָׁמְנוֹה חֲדָשִׁים רָצָה לְחַזְרָה
הַבִּיתָה "עַל כָּמָה יָמִים". וְלַפְּעָל לֹא
חַזְרָ לִיְשִׁיבָה וְהַשְׁתָּמֵט מִמְנוּ.

וּבְקַשְׁתִּי עַצְחָה מַכְיַק אַדְשׁ אֲדוֹדָותָן,
וּבְפָרֶט שָׁאָנִי הֵי שְׁרֶשֶׁתִּי" לֹא
לְחַזְרָה הַבִּיתָה לְאִיזָה יָמִים.

לְאַחֲרִי הִיחִידָהוֹת רְשָׁמָתִי הַהְוָרוֹאָתִי
(הַשִּׁיעָוֹת לְהַבָּחוּר) כְּפִי זְכָרָנוּ
וּבְבָנָתִי וּכְיַק אַדְשׁ הַוּסִיף אוֹ תִּיהְוָ
וּכְזַי.

(סּוֹף דָבָר: הַבָּחוּר נְשָׁאָר דָתִי, לְאַחֲרִי
רַבִּי הַשְׁתְּדָלָות וּכְזַי - נְתַחַתָּן עִם
חֲרֵדִית צְנוּעָה וּהַקִּימוּ מִשְׁפָחָה
יְהוּדִית שְׁוּמָרִי תּוֹמָץ).)

יכתבי לכְיַק אַדְשׁ שאַגְיָה בְּנִפְלִיטָה רֹוח אֲדוֹדָות
הַבָּחוּר שְׁכָנָרָה חַזְרָ לְמַצְבָּה הַרְאָשָׁוֹן וּכְזַי
וּשְׁאָלִי לֹא אָעָשָׂה עוֹד עֲבוֹדָה עִם סְטוֹדָנִים.

"איך רעד נישט וועגן מענטשן, איך רעד וועגן שיטות"

אסרו חה"ס, ליל עשי'ך, אוור לך תשורי תשל"ה

א גוט אָווענט ר' שמואל.

לבני פנחס שי': אתה לומד מה? חומש? סידור? איזה פסוק למדת
היום? איזה עניין קו?

כשלא הגיב הילד, אמר לי: זיי עם מסביר מײַן שאלה (אני לפנחס:
קראת סידור היום?) יא.

כ"ק אד"ש לפנחס: מה קראת? קמץ אָ. ומה קמץ תְּ? תא. מה אחרי
אָ. בְּ. מה לפני תְּ? מה שמץ? פנחס לו. כמה שניים לך? 5. יש לך
טלית קטן? (אני לפנחס: אתה מלובש בציצית) יא. כמה חוטים בציצית?

ח. פִּינְ

G-d Almighty bless you to be a ... and a chosid and your parents,
your father and your mother, should have nachas from you.

לי: והשיות יצלה בעבודה הפרטית ועובדת הכללית... און אין די
נקודה הפנימית צוזאמען מיט די פרוי מגדל זיין יעדר פון די קינדער
און אלע צוזאמען

בנוגע די קעמאפושס דארטן¹: וואלט געוווען כדאי וויבאלד עס געפינו
זיך אויך סטודענטקעס זען זיי זאלן אנטציגן ליכט פאר שבת אפילו
אויב זיי זיינען דערווילע ניט שייכות צו טאן קיינע אנדערע מצוות².
אבל, נאר רעדן מיט אצעלכע וואס ס'אייז זיכער זיי וועלו אדער
אנציגן פאר די שקיעה, אדער גאר ניט אנציגן. און מיקען דאס בי
זיי פועלין מצד ערלעכקייט ניט מצד פרומקייט. וויבאלד זיי טהן א
זאך מצד וואס דו בעטסט בי זיי, און דו בעטסט איז אויב זיי טהן
דאס ניט פארן שקיעה זאלן זיי בעסער דאס ניט טהן, איז מצד
ערלעכקייט וואס זיי איז אן ערלעכע וועט זיי דאס פאלגן.

היא שאלת בהצעטל היום, לא היא פנאוי לענות, אתה נשאר עד אחרי
שבת? כן. או יענו בימים אלו, או ישלחו המענה [בדואר].

ווי איז די יחס דארטן מיט ... ? לפנוי כמה שבשות הוא דבר להרבות נחמן
בערנהארד בחריפות נגד פעולות כ"ק אד"ש בעניין "מי יהודי" וכו'.
וכשהרבות הנ"ל ראה ש... איז איזוי אויפגעערעט לא ענהו, רק אמר שאינו
זה (כ"ד אלול תשל"ד).

¹אז הייתה שליח לאוניברסיטת
וסתודנטים באנגליה.

²כ"ק אד"ש התחל מבעץ "נש"ק" חדש לפני

המשך אור לכה תשורי תשלה

מסכים איתו. אבל הרוב נ"ב הצביע לי שאולי אחד מאנ"ש שיוודעים יותר טוב בהענינים אלו ידברו אותו. יותר טוב שלא לדבר עמו דברים אלו, ואדרבה, עיר קאפאערירען בענינים אחרים, והרי ישנים תרי"ג מצוות, מי יהודי איז איינער פון זי אונ איז ער וויל ניט מיטארבעטן מיט דעם, זאל מען ארבעטן מיט עס אויף די אנדערע זעקס הונדערט אונ צוועלף. ואם הוא רוצה צו דינגען ע"ז מי היהודי, לסרב ולומר לו שלא רוצחים אנרייכען עמו כו'. טענותיו באים מפנוי שבן-אדם אמר לו לשון הרע, אדער גאר א מוציא שם רע, שאני דברתי בפחיתות הכבוד איזותו. ראשית, אין זה ענייני. ובפרט איז רעד נישט וועגן מענטשן, איז רעד וועגן שיטות. ואני יכול להסביר זה לו, אם הי' שوال אצלי הייתה יכול להסבירו...

ואינו עניין שידעו שאמרו לי שאמרו לו עד"ז, וכמו כן אינו עניין שאנו שבלונדון יאמרו שיוודעים מה שאמרו, וויל לבוארה ווי איזו וויס איז וואס מהאט גערעדט אונטער פיר אויגען?

ובענינים אחרים, פארקערט עס הייסט איז ער קאפאערירט איז עניינים פון געלט וכו', איז גוט. ער איז גאר א פרומער יונגערמאן. אונ ער טוט אויף אין א סץ עניינים אונ ער וואלט מעהר געתאן איז מיזוואלט איהם געלאזט...

די פרוי זייןעו, זי איז דאס געוווען בי דער כנס פון נשי חב"ד אונ איז געוווען זיינער צופרידען. ניון? (כן, אבל גם שם היו לה טענות, מה זה שאומרים ש רק ליבאוויטש טאנ? אלע טאנ). וואס פאר א טענה איז דאס? מדברים ע"ז ליבאוויטש! באם الآחרים רוצחים לעשות כנס יכולים לעשות ג"כ אפי' באותו האטעל שעשו הם, מחר. זי שטאטעט פון... היא עצמה פרומער וכו'. גם דברו אלוי ע"ז מה שדיברו נגד בעל... היו דיבורים ע"ז הועידה עם עסקניות בbijtah בלונדון, והשתדלوا פרגלעטן הכל. נו, זאל דאס אויך זיין בהצלחה ר' שמואל.

ב"ק אד"ש אמר (ענה) זה מיד למה שעבר במחשבתי, שאשתדל לדבר לו, ולסדר זה, בחורי לאנגלי.

ב"ק אד"ש אמר (ענה) זה מיד כשחשבתי "בחכמתי", אני לא אדבר לו אודות כי אלא, אבקש מהרבי פיעויש וואגעל שהוא יסדר את זה.

"צוגרייטן צו דיין בר מצוה אין אחסידישען אופן"

אור לוי סיון תשל"ז

כ"ק אד"ש למנחים מענדל שי: **האסט אויך אצעטל?**

כ"ק אד"ש לפנהס שי: **האסט אויך אצעטל?**

כ"ק אד"ש ליוסף יצחק שי: **דער אויבעשטער זאל דיר בענטשן און
מצליה זיין ענדיגען די הבנה צוגרייטען צו דיין בר מצוה אין א
חסידישען אופן.** זאלסט מקבל זיין על התורה ועל המצוות זיין
אחסיד ירא-שמות ולמדן און די עלטערן זאלן האבן אסץ חסידישע
נחת פון דיר.

זאלסט געבען [צדקה] אויפן טאג פון בר מצוה, פון די איינגענער געלט,
פאר שחרית און פאר מנוח און זאלסט לערנען דעם פערצנטן
קאפייטל, מזמור, אין תהילים.

כ"ק אד"ש לי: און איר זאלט האבן הצלחה אין עבודת הפרטיה
ועבודת הכללית ובגשמיota וברוחניות גם יחד און די נקודה הפנימית
מגדל זיין יעדער קינד און אלע קינדער לתורה לחופה ולמעשים טובים
מתוך הרחבה ושמחה.

בנוגע להריוון -----[שהליזה תהיה] בעתה ובזמן מגדל זיין לתורה
חופה ומעשים טובים מתוך הרחבה.

כיוון דדברים על צדקה ניתן זולר לכל אחד מכם לתת לצדקה

כ"ק אד"ש נתן دولار לכל אחד מאתנו, וכשנתן ליוסף יצחק הוסיף כ"ק אדמו"ר שליט"א לו:

תתן ביום הבר מצוה.

[נכנסנו אשתי ובנינו, יוסף יצחק
(שהי' לו צעטל שלו), מנחים מענדל,
פנהס ושלום דובער ובתינו טובה
גיטל ואני.]

הצעטל שמסורתி לכ"ק אדמו"ר
שליט"א:

נבקש ברכתו הק' של כ"ק אדמו"ר
שליט"א בעבודת הכלל ועובדת
הפרט ובגוו"ר בכל הפרטים וביחוד
ליידע ולקיים איך לחנן ולגדל כל
הילדים כרצון ולנחתת כ"ק אדמו"ר
שליט"א בכל הפרטים.

ועבור אשתי הנדאה מלכה בת יאה
רייזל שירושלם ההריוון והlidיה
בשטו"מ בזח"ק.

ועבור ילדינו יוסף יצחק, מנחים
מענדל, פנהס, שלום דובער, טובה
גיטל - ועבור בנותינו בלונדון ענטנא
חי', גאלדא רבקה, חנה, צעלאך רחל

- בגו"ר בכל הפרטים.
שמעאל בן ענטנא

בשורות טובות.

המשך יט אדר תשי"ב (Continuation of February 23, 1962)

about my upcoming birthday: About your birthday, give *tzedoka* on Friday [my birthday this year is on Shabbos] before *Mincha* and have an *aliyah* (being called up to the Torah) sometime on Shabbos. And when you speak [at the Shabbaton], you should speak with more energy, as it is your birthday and *mazolo gover* (your mazal is assertive) so the *divrei hisorerus* (inspiring words) will be received better, you should put yourself into it more on that day as it can have a better effect.

About Newark³ you will need to find out more details. The Rebbe mentioned that: the bochurim there are younger and you'd have to find out if there's a suitable *chavrusa* (learning partner) there for you, after which, you should ask someone of the *hanhola* (yeshiva directors) over here what to do.

About your *inyonei haklal*⁴ (communal work): Since what you've been doing until now is with permission of the *hanholas hayeshiva*, you should continue the same in the future.

אוון דער אויבעשטער זאל זיך געבען א הצלחה' זיקע יאר אין לימוד
התורה וקיום המצוות בחיות אמיתית ופנימית ובשמחה ובטוב לבב.
זו זאלסט מצליח זיין אין דעם טאן מיט זיך אוון טאן מיטין זולת.....
ובעבדות התפלה.....

³Rabbi Pinye Korf - a *mashpiyah* (mentor) in the Yeshiva in Newark - had offered to be my *chavrusa* (learning partner) for *nigleh* in the afternoons and sometimes for *chasidus*. He suggested I write about that when I go into *Yechidus*.

⁴I asked how much I should be involved in *kllal* [communal] work, if what I've been doing until now is correct and should I be doing more or less.

[I was in *Yechidus* for about 7 minutes.]

(G-d Almighty should give you a sucseesful year in your Torah study and fulfilling the Mitzvos with true inner energy, and with joy and a good heart. You should have sucess in working with yourself and working with others and with your davening (prayers)...)

"Since what you've been doing until now is with permission of the hanholas hayeshiva, you should continue the same in the future"

אור ליום ו' לפ' תשא, יט אדר, תשכ"ב (February 23, 1962)

*The notes of this Yechidus were taken from a letter written to my chaver, Rabbi Asher Zelingold, a few days after the Yechidus took place. Rabbi Zelingold - who today is a shliach and rov in S. Paul, MN - was at that time a bochur-shliach studying in Brunoy, France.

¹Mindy Feller (married to Moshe Feller). They had just recently moved to Minnesota on *shlichus* (as the Rebbe's emissaries).

²I had written in my note informing the Rebbe that I'd be in Buffalo this Shabbos, which is my birthday and of my less than perfect spiritual level. I also wrote a general report on how I had been working on my two younger brothers, that after high school, they should remain in Yeshiva all the time, and that my brother-in-Law, Rabbi Aharon Zuckerman, suggested to me that my brother Chaim go out of town to learn in a Yeshiva.

The Rebbe asked me about my sister in Minnesota¹: What does she write? What mood is she in? How is she adjusting to the first time she's gone away in this manner?

About your brothers²: Get a second person, your brother-in-law if you want, to speak to your brother about not going to college. If he hears the same *nusach* [version] from two different people it would have a better effect because of *koach horabim*. Try and get both brothers into *kllal* (communal) work i.e. *mesibos Shabbos* etc., and bring one of your brothers at a time on your week-end *shlichus*. They don't have to speak there the first time, but when they'll hear the words inspiring people to Torah and Mitzvos it may have an effect on them too and interest them in spreading *chassidus* and *yiddishkeit*.

How old are they? 17 and 18. That which was suggested before is a good idea. I asked if they may know that this "idea" originates from the Rebbe. The Rebbe answered: "*Farvos nit? Nor zei darfen nit vissen die havoneh in dem - areintzufiren tifer.*" (Why not? But they do not need to know the intention behind it, to draw them further in.) When they go with you to a place which could have an adverse effect they don't have to go, *dos heist tzu a college darfen zei zicher nit gein* (meaning that to a college campus they definitely shouldn't go). But when you go to a city - like when you went to Passaic and Far Rockaway - they can accompany you and if it's a city and a college, it depends on the "atmosphere."

I asked which brother-in-law should talk to them.

The Rebbe said: It could be both since both would probably speak against going to college. No?

I answered: "Probably." I then asked the Rebbe what if my brother-in-law talks to them about a non chassidishe Yeshiva.

The Rebbe answered: The *ikar* (main point) is they shouldn't go to college. The Rebbe then went on to talk

המשך ג' אדר"ש תשכ"ב (Continuation of March 9, 1962)

¹This was the year when the Rebbe began a massive campaign to encourage people to fulfill two of the Purim mitvos: Mishloach Monos (sending gifts to a friend) and Matonos Loevyonim (giving gifts to poor people).

gave an explanation on the connection of *tefillin* and the feet, but Yaakov couldn't remember the details).

The Rebbe: When you are at Penn State, you should convey the message of Purim and its two *mitzvos*¹ to your friends there. They are easy, and might seem small, but are still important.

To understand this: Moshe Rabeinu was the ultimate in *daas* (knowledge) and a thirteen year old American who knows almost nothing is very low in *daas*. Yet, they *gleichen zich ois* (are equals) in two things. 1. *Maaseh* (action): both have an equal obligation to wear *tefillin*, etc. 2. *Emunah* (faith): Moshe Rabeinu needs *emunah* as much as a kid. As great a level as one can attain with *taam vodaas* (knowledge and reason), Hashem is still higher, and you need *emunah*. Similarly, just like the greatest and lowest must equally be *m'vetel* (submit, abnegate) themselves to Hashem, so too, the biggest and smallest *mitzvos* are equally vital in the detail of *bitul horotzon* (self-abnegation). The two *mitzvos* of Purim, no matter how small they seem, are vital.

Those *mitzvos* also have a deep spiritual significance. They represent the unity of all Jews from **רֵעִים** (friends) [“gifts of food from friend to friend”], “friend” represents someone close in spirituality to **אֶבֶן** (poor) [“and presents to the poor”], and “poor” represents the strongest nuance to describe a destitute one who lacks everything.

On Thursday night Rabbi Chodakov asked me to tell him over what I heard from Yaakov about his *yechidus*. When we were already at Penn State, on Friday afternoon, I received a long distance call from Rabbi Chodakov. He said that he asked the Rebbe Shlita and had confirmed the two points about *tzedoka* before *tefillin*, (but that the Rebbe did not repeat the connection,) and about Moshe Rabeinu and the kid.

"Every Jew, by virtue of *mattan torah*, is automatically - whether *frum* or not, whether aware or not - an example to the world"

יום שישי לפ' פקודי, ג' אדר"ש תשכ"ב

*The notes of this Yechidus were taken from a letter written to my chaver, Rabbi Asher Zelingold, a few days after the Yechidus took place. Rabbi Zelingold - who today is a shliach and rov in S. Paul, MN - was at that time a bochur-shliach studying in Brunoy, France. I was not present at this yechidus, but when Yaakov Hanoka left the Rebbe's room, I "debriefed" him and transcribed whatever I could glean from him. It is being printed here with Yaakov Hanoka's permission.

For some time now Yaakov Hanoka has been invited to Penn State University for a Shabbaton with his friends there. Finally, the *hanhola* gave him permission to go together with me for Shabbos Parshas Pikudei. A week and half before we were to leave, he wrote in a *tzel* to the Rebbe asking for advice and a *brocho* on the trip. He did not receive any answer.

The evening before we left, Thursday night, after *maariv*, Rabbi Chodakov told him that the Rebbe ^{שלייטמן} would answer his *tzel* in person, he should go into *yechidus* that night. He went in to *yechidus* at 9:00 and came out some time after 9:30.

The Rebbe: Good evening Mr. "Chanukah."

The Rebbe asked how he's progressing, if he understands Yiddish and if he listens to any *shiurim* (lessons) in the Yeshiva, etc.

The Rebbe: How do you like the yeshiva? You needn't answer if you don't want on this.

Yaakov Hanoka: I don't mind answering, but I don't want to waste the Rebbe's time. I am convinced that coming to yeshiva was the right thing, and I have no regrets for the move I made.

The Rebbe: How are you doing financially? - You needn't answer on this either - I don't believe in asceticism - it's not *chassidus*.

YC: So far I still have some money. I can tutor college boys when I am out of money. I am not worried about money.

The Rebbe (with a smile): You must feel like a pioneer.

YC: I don't like to be an example. I don't yet feel fit to represent what they expect of me.

The Rebbe: When you go to Penn State tomorrow for Shabbos, act yourself. This Shabbos you must not act like what's expected from you for next Sunday. On the other hand, Monday should not be like Sunday, but better.

Convey to the students your true feelings, and don't be afraid that it might be *merachek* them (chase them away or distance them). Don't lead them to believe that you lack anything as a result of coming to yeshiva. And as for being an example, it's not your choice! Every Jew, by virtue of *mattan torah* (giving of the Torah), is automatically - whether *frum* or not, whether aware or not - an example to the world. This is one of the reasons for Anti-Semitism. So don't feel bad about being an example, because you are one whether you like it or not.

Yaakov had been having trouble with his feet. The Rebbe told him: Give *tzdokah* before putting on *tefillin*. (The Rebbe also